

Erguvanlar Dökülmeden Gel

— asli-kaya · 20 Mayıs 2009

Karasularımda bu gece
Doluna asılmış son resmin
Bağlarımız ince sicim
Ha koptu ha kopacak hayalinde
Silik yüzündeki anlam sakın
Gözlerinde ayın sureti var sanki sevdiğim
Ne dersin?

Artık yetmez mi manaların dilsizliği?
Uzak etme bu hasreti
Geceler kör olmadan gel...

Ay doluna dilenmeden,
Yıldızların ferî sönmeden,
Yürek vefasızlığa yenilmeden gel...

Erguvanlar dökülmeden gel...

Hangi vakitti çekip gidişin
Geriye açsam takvim yapraklarını
O son anı çözer mi ellerin?
Ah sevdiğim,
Sanrılar ne kadar sahipsiz
Yelkovan gibi bir dakikalık kokunu özledim
Gözlerimi yumsam on ikiye
Dokunmayacaksın
Bilirim...

Artık yetmez mi beklemenin çilesi?
Perişan etme bu hasreti
Günler kavrulmadan gel...

Aklarım karalarımı örtmeden,
Kokun sandıklara kilitletmeden,
An seni beklerken gel...

Erguvanlar dökülmeden gel...

Söylesene hayalim,
Hangi bahardı "Hoşça kal" deyişin
Ruhumda çözülmüş bir boşluk,
Erguvan yolu kurumuş, susuz
Sensizliği hoşça adlandırma mı nasıl bekledin?
Ah adı sen olan şarkılar
Beni bıraktığın dipsiz kuyumda
Duvarları ağlattılar...

Artık bitmez mi sevdanın hapsi?
Mahkum etme bu hasreti
Müebbedim sonlanmadan gel...

Pembeliğim solmadan,
Vedalar nasırlaşmadan,
Bahara sonu eklemekten gel...

Erguvanlar dökülmeden gel...

17 Mayıs 2009